

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2009,****Itävallan neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 10 artiklan mukaisesti tekemän ratkaisuehdotuksen hylkäämisestä arvonlisäverovarojen perustaan tehtävän kompensaaion laskemiseksi neuvoston direktiivin 2006/112/EY 176 artiklan mukaisen arvonlisäveron vähennysoikeuden perusteella***(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 10428)***(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)***(2010/8/EU, Euratom)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamisso-
pimuksen,ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopul-
lisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä touko-
kuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o
1553/89 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

on kuullut omien varojen neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Arvonlisäverovarojen perustaan tehtävä kompensatio perustuu asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 6 kohdan 4 alakohtaan, jossa säädetään, että kun jäsenvaltio rajoittaa tuotantopanoksiin kohdistuvan arvonlisäveron vähennysoikeutta tai jättää sen vähennysoikeuden ulkopuolelle yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽²⁾ 176 artiklan mukaisesti, arvonlisäveropohja voidaan määritellä siten kuin vähennysoikeutta ei olisi rajoitettu. Tätä sovelletaan vain liiketoimintaan liittyvien henkilöajoneuvojen ja niiden polttoaineen ostamiseen sekä tällaisten ajoneuvojen leasing-toimintaa, vuokrausta, ylläpitoa ja korjausta koskeviin kuluihin. Itävalta ehdotti arvonlisäverovarojen perustaan tällaiseksi korvaukseksi moniosaista ratkaisuluonnosta, joka sisältää kuusi alaluokkaa.
- (2) Omia varoja käsittelevä neuvoa-antava komitea tarkasteli 10 päivänä joulukuuta 2009 pitämässään kokouksessa Itävallan ehdottamaa ratkaisua kokonaisuudessaan asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Käsitellyssä ilmeni komitean sisäinen yhtä ratkaisun alaluokkaa koskeva mielipide-eroavaisuus. Kyseinen alaluokka koskee menetelmää, jota ehdotetaan yhdenmukaistetun arvonlisäverovarojen perustaan tehtävän, yksityiskäytöstä johtuvan kompensaaion laskemiseen.

Päätösluonnos Itävallan esittämän ratkaisun kyseisen alaluokan hylkäämisestä annettiin omia varoja käsittelevälle neuvoa-antavalle komitealle, joka antoi myönteisen lausunnon 10 päivänä joulukuuta 2009.

- (3) Kun asianmukaisia tietoja ei ole saatavilla, voidaan yksityiskäytön osuutta laskettaessa käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä. Jotta voidaan varmistaa, että nämä menetelmät edistävät yhdenmukaisuutta kompensaaion laskemisessa, niiden olisi pohjauduttava yleisesti hyväksytyihin oletuksiin.

- (4) Itävalta edellyttää, että verovelvolliset pitävät kirjaa yritysa-
utojen yksityiskäyttöä koskevista tiedoista. Itävalta kuitenkin ehdotti hallinnon yksinkertaistamiseksi yksityiskäytön osuuden laskemista niin, että mukaan otetaan yleistä tilastotietoa, johon yhdistetään yhdenmukaistamattomaan yritysverotukseen sisältyviä poistoja koskevia sääntöjä. Koska ehdotetun ratkaisun mukaan yksityiskäytön osuus on merkittävästi pienempi kuin muissa jäsenvaltioissa käytetty osuus, se on ristiriidassa korvauksen laskemisen yhdenmukaisuusvaatimusten kanssa. Itävallan ehdottama ratkaisu yrityskäyttöä varten hankittuihin ajoneuvoihin liittyvän yksityiskäytön osuuden laskemiseksi on sen vuoksi hylättävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Itävallan ehdottama ratkaisu yrityskäyttöä varten hankittuihin ajoneuvoihin liittyvän yksityiskäytön osuuden laskemiseksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2009.

Komission puolesta
Algirdas ŠEMETA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9.⁽²⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.